УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

CORNER PRITCHARD AVE. & McGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. —— Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

РІК. III. Ч. 20. СЕРЕДА, 9. МАРТА 1921. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, MARCH 9th, 1921. No. 20. VOL. III.

The Provincial Library City

ВІСТИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

УКРАЇНА І ГРУЗІЯ ЗАКЛЮЧИЛИ ДОГОВІР.

МОСКВА, 15. лютого. ("Роста", Відень.) — **Дня 31. січня зістав заключений договір між Грузією і Україною.**

Обидві держави признали собі взаїмно суверенність і независимість та зобовязали ся не дозволити на перебуване на своїй території військ, які є ворожі до другої держави, як також на організоване таких військ.

Піддані обидвох країв, які понесли підчас війни шкоду, мають дістати винагороджене.

Угода між Литвою і Україною.

РИГА, 15. лютого. ("Роста", Відень.) — Доносять з Ковна, що литовський міністер заграничних справ працює енергічно над угодою з Радянською Україною.

Підготовчу роботу передано Лісовському, литовському представникови в Румунії, якого завізвано звідтам в тій цїли.

Змінено назву Херсонської губернії на Миколаївську.

Рада українських народних комісарів рішила змінити назву Херсонської губернії на Миколаївську.

Осідком Миколаївської губернії назначено місто Миколаїв.

Памятник революції в Київі.

В Київі на Олександрівській Площі ставлять памятник революції 1917 року. Проєкт виготовлено різьбарами Пайлесом і Епштайном.

Художно-промислова школа в Камянці.

В Камянці Под. большевики відкрили Художно-промислову школу. При ній уладжено літографію.

Побіда комуністів при виборах до Всеукр. Зїзду Рад.

МОСКВА, 4. лютого ("Роста", Відень). — **Вибори делегатів на Пятий Всеукраїнський Зїзд Рад скінчили ся світлою побідою комуністів.**

Окружний Зїзд Рад в Одесї і селянський зїзд на Волині.

МОСКВА, 14. лютого ("Роста", Відень.) — На початку лютого в Одесї відбув ся Окружний Зїзд Рад. В зїздї взяло часть 260 делегатів. На зїздї був присутний т. Петровський, предсїдатель Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету.

В той самий час на Волині відбув ся також Зїзд Селян, на якім рішено приступити негайно до виборів Рад.

Голубович поставлений перед народний суд.

РИГА, 8. лютого ("Роста", Відень). — Контрреволюційна преса подала неправдиву вістку про розстріл бувшого українського премієра Голубовича.

Стверджено урядово, що Голубович є при найлїпшім здоровлю та що він і його товариші будуть поставлені доперва дня 13. лютого перед Центральний Український Революційний Трибунал.

З повисшого виходить, що вістка про розстріл Голубовича в січни є позбавлена всякої підстави.

Предсїдателем Центрального Українського Революційного Трибуналу є тов. Шумський, бувший член Центральної Ради і бувший член тої самої партії, до якої належав Голубович. Обжаловує тов. Скрипник, перший президент Української Радянської Републики. Боронить відомий український публіцист Шубин.

ДАЛЬШІ ВІСТИ ПРО ЗАВОРУШЕНЯ В РОСІЇ.

Вісти про захоплене Петрограду контрреволюціонерами — неправдиві.

В руках контрреволюціонерів находить ся правдоподібно Кронштад.

Буржуазна преса подає дальше ріжні, противорічні собі вісти про повстане в Кронштаді та Петрограді. З тих вістий оказуєть ся однак, що в Петрограді не було жадного повстаня, анї жадні контрреволюціонери не занимали того міста. Також звичайними брехнями були донесеня буржуазної преси про повстане в Москві. Сих "вістий" буржуазна преса послїдними днями вже не повторяє. Натомість правдоподібним є, що можливо вибухло повстане серед залоги корабля "Петропавловск" в Кронштаді, або і серед залоги инших кораблїв. Коли сему правда — а сего тепер не можна ще певно сказати — то на се зложились дві причини. Перше — се заговір капіталїстів з инших країв, які дали грубі мілїони на підкуплене деяких людїв серед моряків, щоби вони викликали повстане. Друге — се теперішний склад самих моряків. Нинїшні моряки в Кронштаді се не ті давні революційні моряки, що завсїгди були перші в боротьбі за справу революції. Найсвідомійші і найбільш революційні з них розкидані нинї по цїлій Совітській Федерації, де вони працюють на ріжних відвічальних постах. На кораблях в Кронштаді остали лише ті, які не могли зробити богато на иншім полї, отже менше свідомі, менше революційні, менше ідейні. До тих менше свідомих, менше революційних моряків прийшли на місце відійшовших борців-революціонерів свіжі — також менше свідомі і менше революційні. Отже серед такого троха вже відсталого елементу, яким є нинїшні моряки на кронштадських кораблях, можна було при добрій конспірації і витраченю грубих гроший викликати повстане. І коли вісти про повстане серед моряків в Кронштаді правдиві, то лише сими причинами можна їх пояснити. Зрештою, найблизші днї вияснять докладно все, про що нинї доносить буржазна преса.

Послїдні вісти про повстане в Кронштаді є слїдуючі:

Кронштад в руках контрреволюціонерів?

ПЕТРОГРАД (?), 5. марта.— Сьогодня признано тут офіціяльно (ким?), що совітський форт Кронштад „попав в руки революційних (читай контрреволюційних) військ.

РИГА, 4. марта. — Совітські газети (?) подають офіціяльну декларацію, підписану Леніном і Троцьким під датою 2. марта, в котрій говорить ся, що бувший ґенерал Козловський і инші офіцири, підпомагані соціялїстами, збунтували ся 2. марта. Вони арештували М. Козіна, комісара балтійської фльоти, М. Васілєва, предсїдателя (Совіту) Кронштаду, та инших урядників.

Сусїдні форти бомбардують Кронштад.

ГЕЛЬСІНҐФОРС, 7. марта. — Наспівша тут депеша з Віборгу каже, що революціонери (читай контрреволюціонери) бомбардують Петроград, в той час як совітські батерії в Сестрорецку, Ревонені і Тарбовці бомбардують Кронштад.

Депеша додає, що форт Красная Ґорка бере також участь в боротьбі, однак через мраку не знати по котрій стороні.

ШТОКГОЛЬМ, 7. марта. — Депеша з Гельсінґфорсу подає, що Троцький, совітський міністер війни, командує совітськими військами, які борять ся проти контрреволюціонерів довкола Петрограду. Загальне бомбардоване продовжуєть ся. Великий арматний огонь чути в Теріокі, кілька миль на північ від Петрограду. Кілька фортів бомбардують Кронштад; форт Красная Ґорка також сипле огнем, правдоподібно на Кронштад, який відповідає.

Керенський в Кронштаді?

КОПЕНГАҐА, 8. марта. — Наспівші тут відомости говорять, що Олєксандер Керенський, бувший премієр тимчасового правительства, яке було повалене большевиками в листопаді 1917 року, має находити ся в Кронштаді, російськім форті недалеко Петрограду. Керенський має кермувати контрреволюційною офензивою проти Петрограду, маючи за свою базу Кронштад.

Каблеґрама з Москви до "Soviet Russia" заперечує вісти про повстаня.

НЮ ЙОРК, 1. марта. — Виходячий тут большевицький тижневий журнал "Soviet Russia" одержав вчера слїдуючу каблеґраму з Москви:

МОСКВА, 26. лютого. — Заграничні часописи знову подають брехливі історії про мнимі бунти і повстаня в Москві, Кронштаді і Петрограді. Се є продовженем тих злобних наклепів ворогів Росії, які старають ся викликати замішане в публичній опінії за границею. В Кронштаді, Петрограді і Москві не було ніяких бунтів ні повстань.

Заперечене совітської торговельної делеґації в Лондонї.

ЛОНДОН, 2. марта. — Совітська торговельна делеґація подає до відома, що вона була нинї в безпосередній комунікації з Москвою та що совітське правительство поручило її урядово заперечити всякі поголоски про революцію в Росії.

Совітське правительство заявляє, що всї ті вісти є рішучо безпідставні і неправдиві, та що їх поширюєть ся "в цїлях політичних або в інтересї біржевих спекуляцій".

"Бездротна Пресова Аґенція" одержала нинї рано три рази нові телеґрами з Москви, але в них не було найменшої згадки про якісь заворушеня в Росії.

Чічерін закидає латвійській місії в Москві поширюване брехонь про заворушеня.

РИГА, 4. марта. — Офіціяльні бездротні депеші з Москви заперечують сему, що в Москві або Петроградї є якісь заворушеня.

Міністер заграничних справ Чічерін вислав до латвійського правительства ноту, в котрій представляє як брехнї всї вісти з Москви, які розсїває офіціяльна латвійська телеґрафічна аґенція, та обвинувачує латвійську місію в Москві за поширюване тих вістий.

Совітський представник в Латвії Ганецький і предсїдатель мирової делеґації Йоффе відмовили ся прибути на офіціяльне приняте, на яке запросив їх латвійський премієр міністрів на знак протесту проти "кампанії брехонь".

Каже, що револьту зорґанізували алїянтські шпіони.

Нинїшна бездротна депеша з Москви так говорить про положене в Петрограді: "Недавні револьти бувшого ґенерала Козловського і залоги корабля "Петропавловск" були зорґанізовані алїянтськими шпіонами".

Красная Ґорка проти Кронштаду.

ЛОНДОН, 6. марта. — Бездротна депеша з Москви не привязує значіня до упадку Кронштаду. Вона говорить:

"З мілїтарної точки погляду Кронштад не є небезпечним для Петрограду, позаяк форт Красная Ґорка має зверхність над Кронштадом і може знищити його кождої хвилї. Цїлий ґарнізон Красної Ґорки напятнував бунтівників і є жадний воювати з ними".

Заява Красіна.

ЛОНДОН, 7. марта. — "Дейли Геральд", робітничий орґан, друкує нинї інтервю з Леонідом Красіном, який повернув до Лондону з додатками до російсько-британського торговельного договору.

Красін мав сказати, що після його послїдних інформацій: "Все є спокійно в Москві і Петрограді. Одинокий дійсний клопіт є в Кронштаді, однак він не має значіня".

Ґазета друкує також слїдуючу телеґраму від свого московського кореспондента під датою 3. марта:

"Афера Козловського не представляє собою поважних виглядів. Ленін, промовляючи нинї перед московським Совітом, сказав: "Був даний лише один вистріл. Ми пережили через богато гірші непевности чим ся".

З РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Інтернаціональний конґрес соціялїстичної молодїжи у Відни.

БЕРЛІН, 3. марта. — Інтернаціональний конґрес соціялїстичної молодїжи у Відни ухвалив резолюцію, в якій остро пятнує інтернаціональний конґрес соціялїстів у Відни ("другий з половиною інтернаціонал") за се, що він не допровадив до згоди з Третим (Комуністичним) Інтернаціоналом.

Румунські власти засудили 5 комуністів на кару смерти.

БЕРЛІН, 3. марта. — В Кишеневі (Бесарабія) скінчив ся процес проти комуністів. Вислїд процесу є слїдуючий: 5 комуністів засуджено на кару смерти, 10 комуністів на досмертну вязницю, а 5 комуністів на 20 років тяжкої вязниці.

Засуд 14 основателїв партії лївих соціялїстів в Фінляндії.

ГЕЛЬСІНҐФОРС, 2. марта.— Реакціонери, які є тепер при власти в Фінляндії, засудили 14 основателїв лївого крила соціялїстичної партії на 4 роки вязниці кождого.

Між засудженими находять ся голова, секретар і орґанізатори партії.

Примусова бранка Українців.

В Коломиї староство оповістило дня 27. грудня м. р. бранку на всїх мущин без огляду на національність. В скобках в оповіщеню виразно вичислюєть ся: "Поляків, Русинів, Німців, Жидів і инших" уроджених в рр. 1895—1902.

АЛЇЯНТСЬКІ ВІЙСЬКА НАСТУПАЮТЬ НА НІМЕЧЧИНУ.

Заняли міста Діссельдорф, Дуісберґ і Рурорт.

ЛОНДОН, 8. марта. — Як подають нинїшні неофіціяльні донесеня, окупація алїянтами німецьких міст Діссельдорфу, Дуісберґу і Рурорту зістала укінчена. Після алїянтського пляну Діссельдорф мали заняти Французи, Дуісберґ — Бельгійці, а Рурорт — Британці.

Яку кару накладають алїянти на Німеччину.

ЛОНДОН, 7. марта. — Нинї по полудни алїянти рішили ввести в житє наложену на Німеччину кару, за те, що вона не сповнила домагань алїянтів щодо заплаченя відшкодованя.

Першим кроком буде окупація алїянтськими військами міст Дуісбурґ, Діссельдорф і Рурорт (при устю Руру, 12 миль на захід від Ессену).

Друге — кожда алїянтська держава наложить таке цло на німецькі товари, яке буде уважати за відповідне.

Трете — здовж Рену буде заведена під контролею алїянтів цлова границя.

Німецькі комуністи накликають до встановленя Совітів і до союза з Росією.

БЕРЛІН, 4. марта. — Німецька Комуністична Партія використала ультіматум алїянтів до німецької делеґації в Лондонї як нагоду для виданя революційної проклямації, в котрій закликаєть ся німецьких робітників до поваленя правительства, до встановленя совітського правлїня і заключеня політичного та економічного союза з Росією.

Комуністи оповіщають, що в недїлю відбудуть ся демонстрації.

Ленсбори про наслїдки оружного наступу алїянтів на Німеччину.

ЛОНДОН, 3. марта. Загальна пролетарська революція в Европі буде нагородою для алїянтів, коли вони схочуть сколектувати з Німеччини свої воєнні видатки при помочи армат і багнетів. Такий погляд висловив в інтервю Джордж Ленсбори, редактор робітничого орґану "Дейли Геральд". Ленсбори повернув якраз з подорожі по Европі і знає точно відносини, які під теперішну пору панують в поодиноких краях Европи.

Ленсбори особисто не хотів би, щоби до сього дійшло, але він заявляє, що се буде неминучим вислїдом оружного наступу алїянтів на Німеччину.

"Поворот до воєнних маневрів і наступів є незвичайно небезпечний для Европи", заявив Ленсбори. "Він причинить ся до скріпленя большевиків в поодиноких краях в їх змаганях повалити істнуючі правительства".

При кінци свого інтервю Ленсбори складає головну вину за евентуальний вибух нової війни в Европі на французький імперіялізм і взиває анґлїйський загал до розумної політики.

Ґенеральний страйк зелїзничників в Греції.

АТЕНИ, 7. марта. — Весь зелїзничий рух в Греції зістав нинї стриманий в наслїдок страйку, який обняв всї зелїзничі лїнії в краю.

Грізні заворушеня на Угорщині.

ЛОНДОН, 3. марта. — Угорському правительству, на чолї котрого стоїть диктатор адм. Горті, грозить упадок.

Загальний страйк, який обхопив цїлий край, допровадив до грізних заворушень, як се доносить телеґрама з Будапешту.

Угорські власти переводять масові арештованя провідників страйку і аґітаторів.

Безробітні в Монтреалї домагають ся признаня Росії.

МОНТРЕАЛ, 6. марта. — На мітінґу безробітних, який відбув ся тут в суботу, поставлено три домаганя до федерального правительства та до инших властий. Ними є:

Юнійна платня для безробітних.

Признане Совітської Росії.

Встановлене торговельних зносин з Совітською Росією.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК В ПОЛЬЩІ.

Цїлий край спаралїжований страйком. — В Варшаві горить зелїзничий дворець.

ВАРШАВА, 3. марта. — Ґенеральний страйк в Польщі поширюєть ся з великою силою. Цїла Польща і Галичина спаралїжовані сим страйком.

Варшава є без ґазового світла і трамваєвого руху, які зістали змілїтаризовані.

Віденський зелїзничий дворець в Варшаві обнятий поломінею.

Фабрики машин у Львові і Кракові замкнено.

В Домбровськім районї працює всего 25 процент гірників.

Польське правительство твердить, що воно перехопило бездротну телеґраму з Москви, закликаючу польських робітників до революції і обіцюючу їм революційну, фінансову і иншу поміч.

Польська Комуністична Партія видала огненний маніфест, закликаючий робітників до участи в ґенеральнім страйку.

Вчера скінчив ся речинець ультіматуму, даний правительством провідникам страйку. В тім ультіматумі правительство грозить провідникам, що єсли вони не застановлять страйку, то будуть віддані під воєнний суд.

Сподїють ся, що не нинї — завтра ґенеральний страйк перемінить ся в огненну революцію.

Масові арештованя робітників в Польщі.

БЕРЛІН, 3. марта. — Одержані вісти з Варшави доносять, що загальний страйк тревае дальше та що до зелїзничої служби прилучила ся також проча державна служба.

Вчера появило ся лише вечірне видане "Курієра Варшавского" і орґану Падеревського "Жеч Посполїта".

В соймі поставлено острі запити до правительства, длячого воно карає смертю зелїзничих страйкерів.

Вчера арештовано у Варшаві знова сотки робітників, якими вже переповнено тюрму. "Деся тий Павільон".

Польське правительство заборонило ґазети "Роботнік" і "Наруд".

ВАРШАВА, 25. лютого. — Сойм відкинув сьогодня резолюцію з осудженем акції правительства дотично мілїтаризації зелїзниць в цїли поконаня страйку, а правительство заборонило часописи "Роботнік" і "Наруд" за поміщене проклямації з покликом до ґенерального страйку на понедїлок в симпатії до страйкуючих зелїзничників.

Кажуть що міністерство війни списує страйкерів, а жовніри вишукують їх і женуть до роботи.

ДРУГИЙ РАЗ!

В ЧЕТВЕР, ДНЯ 10. МАРТА С. Р.

Драматично-Співацький Кружок Укр. Робітничого Дому

відіграє

пораз другий на сценї сензаційну продукцію в 5-ох діях з часів російської революції 1905 року, з під пера бувшого директора гуцульського театру Г. Хоткевича п. н.

ПИХОЛЇТЄ

Згадана продукція виставляєть ся при новій сценерії і декораціях та світляних ефектах.

В виставі бере участь около 75 осіб.

УВАГА: Куртина підносить ся точно 8. вечером.

ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50 і 35 ЦЕНТІВ.

В СУБОТУ, ДНЯ 19-го МАРТА,

висше згаданий Кружок відіграє романтичну мельодраму з співами і танцями після повісти Крашевського п. н.

"ХАТА ЗА СЕЛОМ".

Приготовляєть ся до вистави пораз перший в Канаді і взагалї в Америці славна комедія І. Тобілевича п. н.

"ЖИТЕЙСЬКЕ МОРЕ"

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year $4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
часопись для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стоваришене "Українських Робітничих Вістий"
Передплата на рік ..... $4.00.
Рукописий не звертаєть ся.
Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЩО РОБИТЬ СЯ В РОСІЇ?

Не один робітник задасть собі таке питанє, читаючи ті поперекручувані і одна другій противорічні новинки в буржуазних ґазетах про послідні події в Совітській Росії.

Що там стало ся? Та чи там і взагалі що стало ся?

Ми з досвіду переконались вже, як спосібна брехати буржуазна преса і тому кожду наспівшу вістку про повстанє в Росії чи на Україні міримо своєю пролетарською міркою. І в тім ми не помиляли ся і не помиляємо ся. Але за послідні два тижні донесеня буржуазної преси про повстаня проти совітської власти в Петрограді, Кронштаді, Москві і инших місцевостях, дійшли до найбільших розмірів. Коли і появлялось яке заперечене совітського представника за границею або совітського комісара заграничних справ Чічеріна про безпідставність сих вістий, то воно губилось серед цілих колюмн крутарських донесень з Гельсінґфорсу, Риги, Копенгаги, Парижа, зі всіх тих відомих вже нам брехливих жерел, в яких ось вже три і пів року такі вісти фабрикують ся. Але таких впертих, таких покручених вістий, які тепер наспівають, не було вже через довший час.

Сї вісти появились еще 22. лютого і з того часу вони не сходять зі шпальт буржуазної преси. А від першого марта вони дійшли вже свого вершка. І так першого марта Ленін і Троцький втікли на Крим. Того самого дня матроси злучились з петроградськими робітниками і заняли Петроград, вирізавши, розуміє ся, совітських комісарів. Другого марта Совіти знова заняли Петроград, а матроси остали невтральні. Того самого дня в Петрограді застрайкувало 300 тисяч робітників, а еще недавно тому назад та сама буржуазна преса доносила, що Петроград числить всего лише 350 тисяч мешканців. Слідуючого дня Совіти знова горою, а матроси невтральні. Відтак на Зимовій Палаті в Петрограді повіває білий прапор, емблем Врангля.

І так з дня на день без жадної точної відомости, з котрої можна було-б щось менше-більше довідатись. В тім всім одно лише ясне, а се — що російська контрреволюція за гроші капіталістів цілого світа рішила попробувати еще раз щастя.

Судячи по послідних донесенях з Европи, то засідавша недавно в Парижі "учределка" Керенського післала до американського президента Гардінґа просьбу, щоби він дав "хліба" збунтувавшій ся і захопившій, як кажуть ті-ж таки донесеня, Кронштад залозі. З сего видно, що Керенські, Мілюкови і инша контрреволюційна братія має звязи з повстанцями в Кронштаді. Вона рішила повторити еще раз спробу Юденіча. Для сего вона вибрала якраз час четвертої річниці першої революції в Росії 1917 року. Для антанти ся контрреволюція тепер також дуже конечна. Німеччина відмовилась платити ту суму воєнного відшкодованя, яку від неї зажадала антанта. Німецьке правительство стало безрадне, а німецькі робітничі маси страшенно обурились і готові кождої хвилі захопити власть в свої руки, і числячи на піддержку Совітської Росії, встановити у себе диктатуру пролетаріяту. Тому антанті треба було позбавити, бодай хвилево, німецьких робітників надії на поміч зі сторони Совітської Росії. Під руками якраз найшли ся Керенські, Мілюкови, Бурцеви, які безперечно мають в Совітській Росії свою братію, котра тимчасово була притихла, вижидаючи відповідної хвилі.

Для нікого не є тайною тяжке економічне положенє Сов. Росії, особливо у великих містах. Прийшовши до власти, совітське правительство дістало після правительств царя і Керенського повну економічну руїну в краю. Дальше пішли роки тяжкої боротьби з контрреволюціонерами всіх націй на ріжних фронтах. Всі молоді, здорові елементи стали під оруже. І от не диво, що в містах совітських републик населенє не доїдає. Сего не скриває і само совітське правительство. Свідомі, передові комуністичні ряди і тепер стоять під оружем на ріжних фронтах, звідки кождої хвилі можна сподівати ся удару в спину совітської власти зі сторони білогвардійської Польщі, Румунії а навіть кровавого Гортого.

Єсли допустити, що в донесенях буржуазної преси про повстанє в Росії є хоч двайцята часть правди, то тут маєть ся до діла не з свідомим російським пролетаріятом, але з якоюсь частиною темної маси, головно з тою дрібною буржуазією та ріжними спекулянтами, що плачуть за царською нагайкою. Але на чолі їх стоїть ніхто инший, як лише ріжної марки соціял-зрадники, мілюковці, врангліївці, під покровом і за гроші самої антанти.

Еще кілька днів тому назад буржуазна преса писала, що бунтують ся проти совітської власти самі робітники і матроси, але тепер вона вже називає імена лідерів сего бунту, між якими є ґенерал Козловський. Про того Козловського згадує також совітська телеграма з Москви з дня 4. марта, в котрій говорить ся:

"Недавне повстанє бувшого ґенерала Козловського і залоги корабля "Петропавловск" було зорґанізоване аліянтськими шпіонами".

Депеша з 7. марта подає вже докладнійший склад лідерів повстаня в Петрограді. Між тими іменами бачимо Володимира Бурцева, бувшого попа Путіліна і кількох инших. Єсли-б вісти про повстанє в Петрограді були правдиві, то по повисше наведених іменах видно, хто стоїть на чолі сего повстаня. Та поки що, нічого певного сказати не можна. Сама буржуазна преса подає вісти перекручені і тим самим брехливі. У всякім разі, в тих донесенях правдиве одно: Російська контрреволюція зробила еще одну спробу, і то зробила її в першім місті сов. революції — в Кронштаді. Попробувала вона сего щастя в четверту річницю своєї буржуазної мартівської революції, а антанті сей заколот нині, коли її війська машерують вже на німецьку територію, потрібний більше ніж коли иноді. Він потрібний її для того, щоби позбавити німецьких робітників надії на поміч зі сторони Совітської Републики, на случай їх повстаня в разі наступу французьких військ на Німеччину.

Для кого як для кого, але для російської контрреволюції, для Керенських, Мілюкових і всіх меншевицьких та есерівських соціял-зрадників прийдеть ся дорого за се заплатити. Депеші доносять, що Троцький з армією находить ся тепер в Ґатчині (вже "вернув" з Криму) за Петроградом і певно, що він стріне непрошених гостий, як в 1919 році стрінув ... хочеть ся вірити, щоби теперішні малі і велик... бодай тільки вдіяти, що їх попередник. Те, що Тр... дить ся в Ґатчині свідчить, що Петроград не є в руках п... як про доносить преса. Та як-би там не було, найблизш... вияснять, як дійсно справа маєть ся. Одно лише певне: ... змогли до сеї пори повалити совітської власти цілі білогвардійські армії, не повалить їх тепер і та банда контрреволюціонерів, що кинулась на послідну авантуру проти робітничої власти.

В СПРАВІ ОКРУЖНИХ ЗЇЗДІВ НА СХОДІ І НА ЗАХОДІ

В попередних числах "Укр. Роб. Вістий" ми помістили відозву і програму зїздів відділів, філій, товариств і взагалі членів Укр. Роб. Дому на Сході і Заході, для зорґанізованя окружних комітетів і для переведеня ширшої орґанізації серед укр. робітництва в Канаді. Конечність такої орґанізації є необхідна. На Загальних Річних Зборх Укр. Роб. Дому виявилось, що наші робітничі сили є розпорошені по великих просторах Канади і не мають поміж собою звязків. Навіть там, де є зорґанізовані гуртки, де є відділи і філії, просвітна робота ведеть ся далеко не так, як би вона повинна вестись. Самі відділи і філії ізза браку місцевого центра, не мають між собою тіснійших звязків. Вінніпеґ є за далеко, щоби мати безпосередну контролю над сими відділами та філіями і на скоро задовольняти їх найбільше конечні потреби. Для сего доконче треба мати свої місцеві осередки. Тому Екзекутивний Комітет Укр. Роб. Дому, виконуючи волю Заг. Річ. Зборів, рішив зорґанізувати окружні комітети, один на Сході а другий на Заході. Але для більше успішного переведеня сеї роботи Екз. Ком. рішив, щоби товариші даних місцевостий самі зїхались, порадились між собою, висказали свої бажаня, свої потреби і самі зорґанізували такі комітети.

Товариші Робітники! Тепер час дуже дорогий, щоби його марно тратити. Кождий втрачений марно день приносить шкоду нашій робітничій справі. Нам робітникам нема на кого надіятись, що мовляв, коли треба буде, то хтось до нас прийде, чи приїде і скаже нам, що ми маємо робити, що ми маємо читати і як ми маємо учитись. Ми мусимо самі братись до роботи, самі себе освідомлювати, самі себе орґанізувати. Ми кажемо, що в нас брак відповідних сил; а чи знаємо ми які в нас є сили? Чи знаємо ми, де їх шукати, єсли нам дійсно їх бракує. Ні, ми не знаємо. Ми не знаємо навіть докладно, які сили є у нас по відділах, філіях і товариствах. Навіть відділ не знає один про другого. А не знає тому, що не мав еще до сего часу нагоди зїхатись, спільно порозумітись і підрахувати свої власні сили. Так дальше бути не може. Ми повинні негайно, сейчас-же взятись за роботу. Насамперед ми повинні зібратись у призначених Екз. Ком. місцевостях, а то: В Торонто на 30. і 31. марта, і в Едмонтоні на 15. і 16. цвітня.

Вам відомо вже з ухвал Заг. Річ. Зборів, що до окружного комітету на Сході належать провінції Квебек і Онтеріо, а до окружного комітету на Заході провінції Брітіш Колюмбія і Алберта. Отже кождий відділ, філія, товариство, чи гурток членів Укр. Роб. Дому тих провінцій повинні конче прислати до тих місцевостий на зїзд своїх делеґатів. Робітничі товариства, котрі бажали-б стати відділом чи членом Стоваришеня Укр. Роб. Дім, повинні вислати на сї зїзди своїх делеґатів. Сю справу, товариші, не треба легковажити. На Заг. Річ. Зборах в Вінніпеґу зі слів тт. делеґатів показалось, що серед укр. робітництва відчуваєть ся великий брак просвітної діяльности. Але не у всіх місцевостях. Є, наприклад, відділи і філії, котрі просвітно досить гарно розвивають ся і мають для сего відповідні сили. Але вони не можуть нічого помогти своїм сусідним відділам чи товариствам, бо їх до сего ніхто не уповажняє. Ми повинні від нині сї сили використати.

На Заг. Річ. Збори многі відділи та товариства з дальших місцевостий не змогли прислати своїх делеґатів. Але зате вони повинні післати своїх делеґатів до тих близьких місцевостий, в котрих відбудуть ся висше згадані зїзди. Орґанізацією сих зїздів Екз. Ком. поручає занятись тим товаришам, котрих до сего уповажнили Заг. Річні Збори. Тих товаришів є по трох на Сході і на Заході. Бажаним було-б, щоб ті товариші порозуміли ся між собою в сій справі, а також щоби порозуміли ся зі всіми поблизькими відділами та товариствами. Де еще нема таких відділів та товариств, а є можливість там їх зорґанізувати, то добре було-б, щоби відділи вислали від себе туди призначених Заг. Зборами товаришів, котрі зорґанізували-б там такі відділи чи товариства і тим підготовили ґрунт для зїзду. Такими товаришами на Сході є Ю. Никифорук в Монтреалі, І. Зрадовський в Торонто і І. Литвинчук в Судбури; на Заході — І. Клибановський і С. Васкан в Едмонтоні, та Н. Свідерський в Колмен. Обовязком сих товаришів є заняти ся справою сих зїздів. А обовязком відділів сих місцевостий є допомагати сим товаришам матеріяльно і морально виконати їх працю. Коли будуть зорґанізовані окружні комітети, то вони постарають ся вирівняти в звязи з сею роботою розходи.

Екз. Ком. зробить від себе все можливе, напише до істнуючих вже відділів та філій даних місцевостий і дасть їм відповідні вказівки. Екз. Комітет вишле від себе по одному представникови на сї зїзди і допоможе їм в їх праці.

І так за роботу товариші! Самі себе просвічуймо, освідомляймо і самі себе орґанізуймо. Наша робота буде тільки тоді цінна, тільки тоді корисна, коли вона буде виконана нами самими. Не відкладаймо її на звтра, а зробім її сейчас, нині.

КОМУНІСТИ І ОБЄДНАНЦІ В ІТАЛІЇ.

(Докінченє.)

На гальмах революції.

Надто вперто тримав ся Сераті свого погляду про неможливість розколу з правими. Він уважав, що нагнанє з І. С. П. правих призведе до підупаду робітничих орґанізацій. "Знищити орґанізм робітничого руху значить скомпромітувати революцію і справу економічного відродженя", проголошує він наче навмисне для того, щоб піддати бадьорости світовій буржуазній пресі, яка в один голос підхоплює і собі на всі лади підтверджує: "егеж не слухайтесь ваших 21 точок умовин, бо розвалите робітничі орґанізації". Відразу видко, що тон взято фалшиво, що руйнованє робітничих орґанізацій якраз і ховаєь ся в пригріваню на грудях опортуністів, що вносять в самі недри руху отрую кволости і знесили.

В своїй обороні союза з Ґенеральною Спілкою Синдикатів він шагнув так далеко, що опинив ся аж в таборі оборонців тактики Дараґони, провідника італійсьих синдикалістів, котрий ніяк не насмілить ся відірватись від жовтого Амстердаму.

З тою політикою єднаня з синдикалістами на ґрунті так званої рівноцінности професійних спілок і політичних партій, тобто старої меншевицької теорії, повстала ціла низка поражок, невдач і спотикань в італійській революції. Вислідом теї-ж теорії являєть ся і так званий договір, що його заключила І. С. П. з Ґенеральною Конфедерацією Праці. Після того договору в момент революції фахові спілки і партія мусять одностайно ви... революції ... туру про... Шкідливість ...а чого поясняти. ...и в Італії, що прав... значно лівійше за ф... ...і, німецькі та англійські ...ки, але всеж таки не є переняті духом комуністичних стремлінь. А надто в вехрах в урядових верствах переважує дух опортунізму, тимчасом як найнизщі верстви робітництва відривають ся і переходять до анархістичних спілок, що цурають ся угодової тактики бюрократії фахових спілок.

Першим кислим овочем сего шлюбу І. С. П. з професійними спілками була ухвала минувшого літа, коли замість того, щоб взяти під свою керму стихійний рух робітництва, яке почало вже було захоплювати фабрики і творити червону ґвардію, на нараді І. С. П. з Радою спілок, останні переважили революційну резолюцію партії і загальмували революцію. Так зірвали опортуністи, провідники фахового руху ту італійську пролетарську резолюцію, котру почало вже було здійснювати само італійське робітництво.

В сему прикладі ми ще раз як в зеркалі бачимо шкоду, яку завдають революції ті угодові елементи, що проникають в революційну партію і сіють там зневіру, непевність і хиткість саме в ту хвилину, коли потрібна одностайна акція і незломна тактика дисциплінованої партії.

А тут ми стрічаємо знова старий доказ Сераті на користь приязні з угодовцями. Тут ми знова чуємо, як він в своїй "лівизні" дійшов до згоди з угодовцями і сїє незгоду поміж революційними комуністами. Він говорить, що комуністи повинні ладити зі всіма соціялістами, щоб не пошкодити робітничому руху нагнанєм з него досвідчених соціялістів, без котрих неможливий ніякий успіх в революції. А що вони опортуністи, то се йому байдуже, байдуже йому навіть і те, що сї старі соціялісти не з неба упали і не зорі хапали, а набули сего досвіду в практиці. Сераті не хоче признавати правдивости тої думки, що скрізь на поважні пости треба ставити комуністів, бо тільки вони не зраджують революції, а що вони не мають досвіду, то се питанє часу. Досвід з ділом набуваєть ся.

Хистка тактика.

Та найяскравійшою помилкою обєднаних комуністів треба вважати їхню політику з земельній царині.

Може товариші пригадують собі літні події в Італії в звязку з селянським рухом, коли наймити, що до нині все обробляли панські маєтки, нагло ухвалили захопити землю і робити на ній без пана і без хазяїна. То був дуже поважний рух, який в південній Італії, около Риму, Неаполю, захопив в свої течії мало не ціле сільське робітництво, а в Сицилії навіть виникла кровава сутична з військами. Видавалось, що ось-ось сї заколоти наберуть пляново зорґанізованої форми і розвинуть ся в революційне захопленє цілим пролетаріятом всієї політичної влади. Але нічого того не сталось. І.С.П. заповнена опортуністами в верхах тільки нерішуче дивилась не відважуючись на якийсь рішучий крок і момент не було використано. Повторилась майже та сама історія, що з захопленєм робітниками фабрик. Провідники партії не повірили революційній боєздатности найнизших пригноблених верств італійського пролетаріяту.

Комуністичним гаслом того руху повинно було бути: вся земля тим хто працює! Італійська Соціялістична Партія під натиском правих проголосила: землю повинно соціялізувати, а ніяк не ділить поміж селянством.

До тих лякливих міркувань Сераті додав наукового міркованя і "ліво"-комуністичного товкмаченя. Він вперто стояв на тому, що III. Інтернаціонал і німецькі комуністи чинять помилку коли проголошують передачу земель убогому селянству. Сераті говорить також, що поділ землі, або захопленє її італійськими наймитами-бідняками тільки затримає соціялізацію сільського господарства, до сего він додає, що се католики-клерикали демаґоґічно використовують се гасло, щоб опанувати селянством. В останному арґументі є частка правди, але ся правда служить на користь міркованям комуністів, а зовсім не опозиції. Раз католики проклямують, щоб захопити в свої течії селянство, — то значить се селянство уважно прислухаєть ся до революційного слова. Звісна річ, що католики селянам зрадять і землі не дадуть, але горе комуністам, що занехали свої гасла і передали клерикалам. Тільки комуністи виборять селянству землю, отже треба про се селянству говорити, а не годувати його соціялізацією, що приїде на есерівських колесах через сто літ. Комуністи, захопивши політичну владу і установивши диктатуру пролетаріяту, шляхом доцільного керованя господарчим житєм, приведуть дрібне селянство до соціялізації. Але коли буржуазія буде при владі, то ніяка соціялізація дальше мізків Тураті, Сераті Чернова не піде. Відцуратись тепер від революційного захопленя панської землі та поділу її поміж бідаками, значить відцуратись самої піддержки сільської голоти, а тим самим, відцуратись і самої пролетарської революції.

В Росії вже добре знають, що то за "соціялізація" з дозволу Мілюкова і добровільної зичливости Керенського.

Дійсні комуністи се добре знають і намагали ся піднести сї гасла, щоби дійсно передати землю селянству та щоби таки за землю втягнути його в революцію, одначе тут вони зустріли опозицію з боку опортуністів, а то навіть і комуністів "обєднанців".

Як видко з сего Сераті ухиляв ся від простого завданя, яке стало перед І.С.П., від захопленя політичної влади і установленя диктатури пролетаріяту в радянській формі. Та що найгірше, він ухиляв ся не просто, він обминав питанє не отверто, а ріжними ніби революційними доказами та надто хибною тактикою. Отсю тактику ми вияснимо низше.

Зробимо тепер все зсумоване тих ріжниць, що повстали між дійсними комуністами і комуністами обєднанцями, бо вони є найважнійшою причиною розколу. Обєднанці стоять за рівнорядність комуністичної партії і фахових спілок, дійсні комуністи кажуть, що се значить підлягати опортуністам; обєднанці за єдність з опортуністами, комуністи — проти, обєднанці за доктринерську соліязацію, комуністи за соціялізацію і за гасло поділу землі поміж бідняками, обєднанці своїм союзом з опортуністами відсувають захопленє політичної влади і самої революції, комуністи своєю програмою пропонують при всякій добрій нагоді розвивати стихійний рух трудящих мас в соціялістичну революцію і нарешті комуністи стоять за зміну назви партії, а обєднанці проти.

Наслідки розколу.

Зрозуміло, що ті ріжниці мусіли привести до розколу і цілої І.С.П., бо природа розходжень є така значна, що вона відбивалась і на самій долі пролетарської революції в Італії. Дійсно, за тими наче-б невеликими розбіжностями думок, ховаєть ся дуже поважна розбіжність чинности партії. А раз партія не має одностайности вчинків через те, що не має одностайности в думках, то і чин і революційний рух пролетаріяту так само позбавляєть ся доброго провідництва. Бо-ж комуністична партія є провідником пролетарської армії.

В дебатах і дискусіях з того і другого боку сю ріжницю виявлено як можна краще. Тураті настійчиво доводить, що революція шляхом рад і диктатури пролетаріяту неможлива, а Сераті за ним повторює, що Італія, будучи ізольована і оточена капіталістичними державами, не може перевести ту революцію і жите, коли не має в сусідстві другої революційної країни. Отже тут виринає просто таки бажанє ухилитись від виконаня своїх історичних завдань під тим видом, що мовляв, сама Італія не має спромоги вчинити революцію. Се нам і пояснює чому І.С.П. послухалась більшости фахових спілок, які під проводом Дараґони в літку минувшого року відмовились захопити владу, коли цілий пролетаріят вже сам почав творити червону ґвардію і захопив до 800 фабрик без ніякого наказу партії.

Правда, Італія не має свого зелїза, вугля і хліба. Вона довозить з Англії около 4,000.000 тон вугля, вона довозить хліб з Арґентини. Італійські соціялісти боять ся, що Англія, Франція та Америка пічнуть бльокувати Італію і спинять всяку промислову діяльність. Але тут забуваєть ся, що з повстанєм пролетарської революції в Італії вся Европа захвилюєть ся революційними трусами, що пролетаріят в Англії, хоч еще не достиг до революції, вже остільки переняв ся духом пролетарської солідарности, що не промине мовчанкою крутарські заходи англійської буржуазії і матиме досить сили, щоб переперти свої домаганя. Нема сумніву, що бльокада Італії викликала-б заворушеня в Англії і робітництво потрапить постачити чотири міліони тон вугля Італії. Забувають і те, що Америка не може затримати свій хліб, а мусить обміняти його на італійські вироби (Арґентина), а потім з розвитком революції в Італії виникне в сто раз більше можности зносин з Україною, яка може посилати свій хліб в заміну за італійські промислові вироби. Тоді всі можливости виникнули-б в яскравійшій формі і забезпечили-б пролетарську диктатуру в Італії.

Отож в тих всіх нахилах одної і другої течії і приховались зародки розколу І.С.П. Зїзд в Ліворно поставив всі питаня руба і утворив з одної І.С.П. дві партії, з котрих одна називаєть ся нині Комуністична Партія Італії (секція III. Інтернаціоналу), а друга заявляючи себе також прихильницею III. Інтернаціоналу, лишаєть ся нині на боці зі своєю старою назвою Італійської Соціялістичної Партії. Всї опортуністи, що хотіли були виступити з неї, тепер там лишають ся, бо в сути річи вони одержали перемогу.

При голосованю голоси розбились на такі ґрупи:

Обєднанці	98.028 голосів
Комуністи	58.783 голосів
Концентристи	14.695 голосів

Вся І.С.П. числила 216.000 членів, а в голосованю брало участь 172.487 членів. На зїзді брали участь від швайцарських комуністів Губерт Дроз, а від III. Інтернаціоналу Кабакчеєв (Болгарин). На адрес сих з боку опортуністів несли ся вигуки "чужоземці" і невдоволенє, що комуністи, не Італійці "втручають ся" в італійські справи. Сї вигуки яскраво виявляють нам з ким хоче злучитись Сераті. Ми Українці добре знаємо сю нехіть до чужинців і знаємо, що вона суперечить духу міжнародної солідарности, а тим самим і шкодить інтересам пролетарської революції.

Після розколу комуністи опустили зїзд і улаштували свій власний, котрий установив прінціпи і тактику нової партії. Як бачимо кількістю вона складає поважну силу, а скоро до неї пристануть і всї ті революційні елементи, що попередно їх відштовхував опортунізм І.С.П. Ся партія, розбивши кайдани опортунізму, стане провідником пролетарської революції.

Сераті зі своїми опортуністами, одначе довго в згоді не проживе і при першій практичній нагоді мусить таки також з ними зірвати. Але тоді він переконаєть ся, що його теперішнє становище є хибне і що спільна праця з опортуністами є неможлива. То буде година пролетарської революції. Течія комуністів обєднанців, очистившись від своїх хибних думок, знова тоді злучить ся з Комуністичною Партією Італії і працюватиме спільно для перемоги світової революції.

Gregory.

ПОЛЬСЬКЕ ПЕКЛО НА ГУЦУЛЬЩИНІ.

Віденський "Укр. Прапор" з 5. лютого с. р. містить матеріяли про злочини польської шляхти на Гуцульщині, які він отримав від одного Гуцула з Жабя. Читаємо там отсі страшні річи:

1. В місяці цвітни 1920 р., карний відділ і польська жандармерія спалили дім Олекси Мартинчука в Жабю зеленім, зрабували 20 штук рогатої худоби, 2 великі стоги сіна і 2 пивниці та 1 стодолу. 2. У Василя Мартинчука спалили хату, зрабували 12 штук худоби, та його двох синів били майже до смерти, відливаючи при тому водою. 3. Олексі Янушевському спалили хату і сильно побили його жінку. Олексу Янушевського били і вивезли до тюрми. 4. Василеви Шкриблякови спалили хату, його самого арештували і сильно побитого відвезли до Коломиї. 5. Дмитроки Шкриблякови спалили хату, зрабували 2 корови, а його сина тяжко побили. 6. Олексу Савчука 70-літного старця тяжко побили, його хату спалили і майно зрабували. 7. Петра Мартинчука арештували і прокололи багнетом, а що він ще жив, звязано йому руки і ноги кільчастим дротом, бито його буками, а на кінець кинуто його до рова в болото, на людське посміховище, де Мартинчук пролежав цілу ніч до рана. Рано його взяли до коломийської тюрми, де він по 10 дневних тяжких муках помер. 8. Арештували Петра Максимюка і так його сильно били, що він пять разів зімлів, а Поляки його пять разів відливали і далі били. Він був цілий залятий кровю, а Поляки насмішливо кричали: "Patrzcie jak on zajadł się marmeladą". 9. Арештували Петра Пирчука і так його сильно били, що йому поломили кости. Він своєю кровю заляв арешт, а Поляки його хорого заставляли мити арешт від крови і се він мусів робити.

Дальше арештували Поляки і сильно били: 10. Дмитра Пирчука, 11. Федора Мартинчука, 13. Юрка Кіцнака, 14. Івана Максимюка, 15. Василя Дідушка, 16. Марійку Максимюк, вдову зрабували і тяжко побили, забрали в неї 2 корови і 10 свиний. Трох її дітий (один син 12 літ, другий 10, третий 2 роки) польські жовніти і жандарми сильно били, клали на огонь і так мучили ще зовсім невинні діти. Старший її син — 25 літний, був рівнож арештований, тяжко битий, однак вдало ся йому втечи, хоч за ним Поляки вистрілили звиш 10 разів. 17. Арештували Юрка Кречуняка та його сина, зрабували йому 7 штук худоби рогової і 4 свиний, Юрка Кречуняка взяли два Поляки за руки, тягнули його по землі розтягаючи межи собою, а третий Поляк великим буком бив його по грудях. Рівнож в такий звірський спосіб катували його сина. 18. Арештували Михайла Максимюка Кузьми і в звірський спосіб його били та мучили. 19. Арештували Дмитра Шкрибляка Михайлового, розпяли йому навхрест руки до грубого кола. Обвязавши руки кільчастим дротом і так звязаного як Хреста розпятого гнали Поляки дорогою, били дротяними нагайками і грозили: "Так усіх Гуцулів розіпнемо по дорогах на деревах, коли будуть важити ся підніма ти не повстане, а лише навіть крик проти польської влади в Галичині". Дмитра Шрибляка і його брата Олексу Поляки обрабували. 20. Арештували Марійку Максимюк і її тяжко побили. 21. Арештували Настуню Чиркалюк, її маму, обі обрабували зі всего майна і сильно били. Вязали кільчастим дротом, гонили лісами і обоїх били. 22. Василину Фергель арештували, усе майно її обрабували. Звязали її кільчастим дротом, гонили нагаями із дроту кільчастого. 23. Петра Зеленчука арештували, тяжко били і зі всего майна обрабували. 24. Арештували, сильно побили ,обрабували з усего майна Василя Космачука і відставили його до коломийської тюрми. 25. Арештували Івана Сумарука, зрабували йому 5 штук рогатої худоби і били його майже мало що не до смерти. 26. Арештували Танасія Сумарука та його сина, обох били і усе їм майно зрабували. 27. Миколу Рубенчука арештували і так сильно побили, що лежав кілька місяців тяжко хорий в ліжку. Йому зрабували 4 штуки рогаої худоби. 28. У Козьми Максимюка зрабували все майно. 29. Марійку Савчук, 80-літну жінку арештували, сильно били і катували та зрабували в неї 3 штуки рогатої худоби. 30. Арештували Івана Гуцинюка і так його били, що йому поломили ребра і так змордованого відставили до тюрми в Коломиї. 31. Арештували Юрка Цвілинюка, звязали і поливали горячим окропом його тіло, опісля били, а накінець розібрали його до нага, загнали до собачої буди і казали брехати як собаці. Другої днини його голого гонили селом Жабе-зелене, били нагаями і висмівали ся з него в звірський спосіб. 32. Арештували і тяжко били Степана Котика. 33. Адрія Зітинюка, 75-літного старця арештували і так сильно побили, що він пролежав кілька місяців хорий в ліжку. 34. Олексу Якібюка арештували разом з його жінкою та сильно били на гаями із дроту, копали черевиками, що їх 4 рази відливали водою і дальше били. Тіло було так зранене, що куди йшов все йшли за ним кроваві сліди. За два тижні дали йому їсти лише бараболю з водою. 35. Готича Петра, сина Юри зі Жабя-Бистрець арештували, його хату спалили, усе його майно зрабували, а його самого в звірський спосіб тортурували. **Били його кільчастим дротом, розігрілі дві зелізні штаби і він мусів на них стояти голими ногами, так, що йому остали ся на ногах лише толі кости.** Рівнож били його родичів, а старенький батько пропав без вісти.

Отсе правдивий образок, який свідчить яскраво про польські звірства в Галичині, а головно на Гуцульщині. З гори зазначуємо, що се ще не все, бо з инших сіл косівського повіу, ще вісток я не вспів зібрати.

Описав я лише поверховно, не описуючи подрібно тих тортур, яких уживала "культурна" европейська держава польська у Жабю й околиці. Варто згадати, що польські жандарми під командою Гураля, команданта жандармерії в Жабю, та польські карні баталіони, згданим щойно жертвам зпоміж Гуцулів, **обривали обценьками нігті з рук, били та вязали кільчастим дротом, пекли розжареним зелізом живе людське тіло, казали людям брехати як собака та казали лизати свою власну кров зі землі.** Отсе сі страшні злочини культурної Польщі над нашим українським народом в Галичині, які клинуть о пімсту і ратунок до цілого цивілізованого світа.

ЧОГО ЙДЕ ШЛЯХТА НА УКРАЇНУ?

(Летючка видана за часів радянської власти в Східній Галичині.)

На Україну насунула чорна хмара. Польська шляхта мов гайвороне лізе до нас за наживою — лізе вложити на вільні наші руки нові панські кайдани! За душно панам сидіти у себе в Польщі де робітники й селяне почали все кріпше тиснути їх, тому вони рішили шукати щастя на широких просторах України. Запахла — бачте панам — наша пшеничка і сі великі богацтва які скриває у себе Україна.

Гей люди! Ви знаєте чого йдуть польські пани до нас?

Ви знаєте, що нас чекає, коли ми зараз бездільно сидітимемо?

Польська шляхта — народ хитрий. Вони, щоб задурманити наше простолюдє везуть зі собою того самого Петлюру, що його тричі з України простий народ виганяв!

Щож стало ся нарешті тим панам, що вони так ласкаво заопікували ся нашими дядьками? Чи може серце їх сокрушило ся від того, що шістьсот літ дерли з нас останню шкуру?

Ні! Не те болить Ляхів. Їм спати не дають українські селяни та робітники, що скинули з себе ярмо і самі строять собі нове житє. Жах перед смертю вигнав панів з Польщі на Україну, щоби задушити ту волю, щоби загарбати все майно для себе, щоби дальше панувати над темним людом.

Вони везуть сюда нові укази, універсали, яких чимало наробили в Варшаві, а звідси хочуть вивезти все збіже, цукор і сирові матеріяли.

Вони везуть своїх панів, чиновників, міністрів, бо ми своїх вже давно післали на зелену пашу.

Гей! Товариші селяни! Доки то нами торгувати буде польський пан і Петлюра?! Доки по нашій землі будуть товчи ся всякі панове чужі та свої?!

Доки-ж нарешті ми будемо гнити і не викинемо всякого смітя зі своєї хати?!

Доки-ж нарешті ми будемо темними і нерозумними людьми, що кождий хоче панувати над нами?!

Товариші! До діла! До зброї! Геть всіх зайд і наволоч, що сунеть ся на нашу землю!

Вже вибила дванайцята година і настав найвищий час покінчити з війною, а заняти ся мирною працею!

Ще один зрив, ще один громадний, великий виступ і розторощить Ляхів, щоб кісток їх не найти на Україні!

Хай світ цілий знає і чує як український бідак вміє боронити своїх відвічних прав!

Не будьмо вже посміховиском для панів!

До зброї товариші! Покажім польським магнатам куда їм дорога.

Не дозвольмо лізти їм в нашу наболілу душу з брудними ногами.

Забудьмо про буденні турботи, бо доки не вибємо польської шляхти— доти не спати нам спокійно в своїй хаті.

Ніжинський Повітовий Комітет Комуністичної Партії (большевиків) України.

МІЙ БАТЬКО.

(З галицької газети "Більшовик".)

Ви не знаєте мойого батька?.. Ге-ге, се фільозоф! Його всі знають. Бувало в неділю сяде собі на приспу, закурить люльку, а біля нього зберуть ся всі сусіди і починає фільозофувати. От спитає його сизоокий Прокіп, холи буде лекше на світі, а батько кліпне три рази очима, потягне своєї люльки і каже:

— Тоді, як нас не буде. Бо бачите, пани виганяють нас з сего світа... Нашому братови мужикови нема куда жити. Пани сіли на людську землю, повидумували машини, що самі орють, самі сіють, косять і вяжуть, видумали такий віз, що без коний іде і такий, що в повітрі літає, видумали машину, що грає, співає і говорить, але бо видумали й машину, що сама курята вигріває... І як тут жити нашому братови?

Сусіди слухають і сумно головами помахують, а кривий Панько, що йому при війську кобила зломила ногу, каже:

— Рихтик! Тісно, нема як на світі жити. Прийдеть ся скаптирулювати...

І мого батька за такі мудрі слова так і називали в селі "фільозофом".

Не був я дома шість років. Аж тепер прийшов в Галичину з Червоною Армією і пустили мене до дому на 5 днів. Приходжу, дивлю ся на батька: такий, як був! Трошки подав ся, посивів та перестав курити люльку, бо нема тютюну. Привитав ся я з ним, як от звичайно буває і кажу:

— Подали ся ви тату?

— Били — каже тато — польскі жандарми, пролежав шість неділь...

— А за що били? — питаю.

— Не було часу сину питати ся — каже батько, а сам скрегоче зі злости зубами.

Розбалакали ся ми з батьком на добре. Посходили ся цікаві люди і слухають, що я говорю.

От і питає батько мене:

— Ти бачу, більшовик Юрку?

— Більшовик, і служу в Червоній Армії — відповідаю.

— Як ти більшовик — каже батько — то розкажи мені небоже, за що то ви бєте ся? Гаркає на вас цілий світ, а ви вже три роки бєте кождого, хто вас зачепить.

— Ми, тату, більшовики — кажу — бємо ся за права і за кращу долю бідного народу. Дотепер, ви і богато таких, як ви, йшли на заробітки до пана, щоби мати в хаті кусник хліба. І вік свій змарнували на панському лані, і нічого не маєте. Пан розбогатів, накупив собі всякого добра за вашу працю, а ви стратили своє здоровле, ходите в латах, а діти ваші пухнуть на переднівку з голоду.

— Правда —каже батько.

— А ми, більшовики — говорю я — бємо ся за то, щоби панів не було. Всі люди повинні бути рівні, як пан, так Іван. Земля не панська, а народна, бо пан ніколи на ній не працював. Землю треба розділити межи бідних селян. Фабрики мусять перейти в руки робітників, бо вони в них працюють. Влада в краю переходить в руки бідних селян і робітників, — богачів треба бити в шию від неї. Біднота села і міста мусить зєднати ся в одно велике товариство і помагати собі. Селянин дасть робітникови хліба, робітник дасть йому плуг, косу, сукна і всього, чого потрібно в господарстві. Не сміє бути темних — всі мусять вчити ся в школі. Панську землю зле ділити на душі, ліпше обробляти її гуртом цілому селови а ділити ся аж молоченим збіжем. Так і леше її обробляти і більша користь. Держава дасть селянам машини, які потрібно і житя буде краще. Всі однаково будуть працювати, всі однаково будуть мати і ніхто не буде панувати. Тоді не буде ані бідного ані богача.

Так зробили вже в себе селяни Росії і дуже добре на тім виходять. Я сам там був і бачив...

— Се правда сину — каже батько — велика свята правда. Тепер я бачу, що колись я був дурний, бо казав, що приходить конець нашому братови, а то приходить кінець панам... Наш брат-мужик буде ще жити, як в раю.

— Буде жити тату, як в раю — кажу, як тільки буде розумний. Нам перш усього треба добити панів, щоб більше до нас не вертали ся і в сьому мусять допомогти всіми силами селянсько-робітничій Червоній Армії селяни. По друге, треба шанувати і слухати Радянської Влади, бо вона наша, селян і робітників і треба її боронити перед всіма ворогами, що хотять повернути назад панське пановане. Самі незаможні селяни і робітники мусять зкріпити міцно Радянську Владу. А як се все зроблять, тоді візьмуть ся всі разом до праці у вільній, рівній для всіх без пана і без Івана селянсько-робітничій Републиці.

Батько і сусіди по моїх словах задумали ся, а кривий Панько сказав зітхнути:

— Ся влада селян і робітників, Юрку, так як благодать впала на нас з неба. А я думав, що придеть ся скаптилювати... Та бачу, що й нам зійшло сонце...

Юрко Свистун.
(Червоний стрілець.)

Чорногорці виповіли Сербам "святу" війну.

ЛОНДОН, 23. лютого. — Бездротна телеграма з Берліна доносить на підставі швайцарських телеграм, що Чорногорці проголосили святу війну проти Сербів.

Два сербські полки обсадили Цетиніє. Взагалі положенє в Чорногорі і в инших краях, прилучених до Югославії, є незвичайно поважне.

Польська армія на німецькій границі.

БЕРЛІН, 23. лютого. — Німецьке міністерство війни зложило заяву, що вздовж німецької границі Польща нагромадила 200.000 армію, яка є готова кождої хвилі розпочати наступ на Німеччину.

"ЛИХОЛІТЄ".

Співацько-Драматичний Кружок Укр. Роб. Дому відіграв сего сезону на сцені в Укр. Роб. Домі найкращі і найбільші драматичні твори з українського репертуару. До таких творів належать: "Хуртовина" — Черкасенка, "Юрко Довбуш" — Старицького і "Лихоліте" — Хоткевича. Тоді як "Хуртовина" малює боротьбу і змаганя в більшій части на економічному грунті, "Довбуш" — лише пімсту за несправедливість, то "Лихоліте" представляє вже цілком боротьбу революційну, боротьбу політичну.

"Лихоліте" написане з бурливих років революції в Росії 1905 року. Хоткевич, як майстер пера, зхопив в сій драмі всю революцію 1905 року в мініятурі. В першій дії він заводить глядачів до сімї богатого інтелігента-доктора. Сам доктор є щось середного між лібералом а чорносотенцем. Діти його, син студент, і дочка курсістка, є революціонерами. Його жінка, є більше розсудлива за свого чоловіка, співчуває революційній ідеї, але дрожить за своїх дітий. Вона гордить ся своїми дітьми, що вони чесні і ідейні борці, але, в припадку матерної любови, вона каже, що ліпше бажала-б бачити свого сина негідником, аби тільки він був живий, ніж революціонером, але вже мертвим. Але се лише в хвилевім припадку розпуки за убитим сином, в неї виривають ся такі слова. Та за то батько злий на сина, і ненавидить всіх революціонерів чисто чорносотеною ненавистю.

В другій дії автор представляє перед публикою коршму, в котрій притоговляють ся погроми на жидів і інтелігенцію. Тут зібрали ся всі низи, всі найнизші викидки сучасного капіталістичного суспільства і зібрали ся вони по пляну поліції і союза "истинно русских". Се настояща дика орда, що ради грабіжи і пітики йде громити мирних жителів, йде різати, палити, спасаючи "веру, царя і отечество". Перед виступом на погром до них приходить надзиратель, купець, говорять до них погромщицькі промови, а головно поять горівкою. В ту товпу приходять щоби вивідати, що плянуеть ся, двох революціонерів, з котрих один Борис, син доктора. В тій товпі автор дав дійсно погромщицькі типи, які залили кровю невинних жертв великі міста Росії, України і Польщі в 1905 році, а еще більше за час послідної революції та горожанської війни в тих краях.

Дія трета — на барикадах, в самім розгарі революційної боротьби. Та цікавим головно є не сама барикада з її стрілами, трупами. Цікавим є те, що як і в хаті доктора, в коршмі, так під ворожими вистрілами підчас боротьби на барикаді йдуть промови, дебати, йде не тільки оружна боротьба проти ворога, але йде боротьба і між самими революціонерами. Тут під громом вистрілів лунає з барикади смілий голос робітника:

"Товариші! Ми переможемо! Може через годину ніхто з нас не зостанеть ся живим, але близько світ — я бачу його!... І наші холодні трупи будуть останніми жертвами насильства на землі".

Дальше виступає лікар і просить, щоби робітники післали до лікарського комітету своїх представників, але у відповідь йому знова лунають слова борця робітника:

"Ми не підемо до них! Ми прийшли сюда — і зуміємо се зробити без помочі мягеньких інтелігентів. Нам не треба їхньої великодушної милостині! Геть співчуваючих — нам треба діячів!... От тут, на горі теж безперервно засідає наш, Революційний Комітет Сполучених Партій! Нехай вони, добродії інтелігенти, прийдуть сюди і засідають в купі з нами!"

Дальше на барикаді появляеть ся величава постать діда, який кличе до згоди; за дідом Борис, відтак робітник. Всі говорять з запалом і у всіх одно бажанє — боротьба до загину. Сцена закінчуеть ся появою на барикаді матери Бориса в ту хвилину, як її син кидаеть ся з своїм десятком в в послідний бій. Мати кидаеть ся до сина, не хоче його пускати, але він виривае ся з її рук і кидаеть ся в бій, де находить свою смерть.

Четверта дія — жертви погромів. Старий, з патріярхальною бородою, Жид з виколотими очима. До його хати, спасаючись від дикої орди погромщиків, вбігають дві молоді окровавлені курсістки. Їх побила дика орда. За вікнами хати чути крики, зойки і марево пожару. Чути віддали вибухи армат. Се йде боротьба революціонерів з оборонцями старої царської власти.

Нарешті пята дія. Хата доктора чорносотенця, батька убитого на барикадах Бориса. Мати хора і в розпуці за убитим любимим сином. В хаті тиша. Дочка стоїть перед матірю на колінах, успокоюючи її, хоч сама в душі ридае, але скриває се від матери. Нараз з вулиці доносять ся звуки похоронного маршу. Се хоронять павших борців за свободу. Проти дому процесія спиняеть ся і знадвору доносить ся голос батька промовляючого над гробом свого сина. Але се вже не той батько, якого ми бачили в першій дії. Се вже не чорносотенець, а завзятий революціонер. Треба було аж жертви сина, щоби почути від него такі слова:

"Рідні, кровю спаяні братя — уклін вам до землі... До сеї пори я думав, що у мене лише один син — от той молодий мертвець, що лежить у передній труні... І от тільки тепер пізнав я, скільки у него братів і сестер і скільки у мене дітий... Заклинаю вас всіх, хто зістав ся живим. Всіх кого бачу тут... Батьків, материй... Братів і сестер... ідіть всі. Всі ідіть туди, куди йшов мій син! Прямуйте всі за його ідеалом — і тоді може не буде вже більше таких смертий на землі... А я... всі свої дні... всі останні сили свої віддам на служенїє тій великій, святій справі, за яку умер мій перший і мій єдиний син! І клену ся я в тому всенародною клятвою перед трупом мого сина... Борисе!... Борисе!... Чи чуєш ти?" закінчує він свою клятву ридаючи. І знову сумний напів похоронного маршу.

"Ось він!... Ось свобідний народ! Він йде вже, йде! І ніхто його не зупинить! Вперед! Іди за своїми борцями! Вже пробив слушний час! Вже близько світла будуччина! Вперед-же, Вперед!... До світла, до сонця, до свободи! Нехай живе свобода!"

Так у відповідь на слова батька крізь сльози витає похоронну процесію, витає труп свого брата і навернувшого ся на праву дорогу батька, — дочка його Надя.

Що до виконаня аматорами самої штуки, то місцями було виконано дуже добре. Ті дії, де не було гуртів, майже всі вийшли добре. Відчувало ся місцями незнанє де котрими аматорами ролї. Се вже загальна слабість аматорів. Є штуки в котрих се може бути простиме, але не в "Лихолітю". Непростимо є через незнанє ролї перекручувати слова і тим давати їм противне понятє. Батько в перепалці з своїм сином в першій дії, своїми чорносотенними доводами побив сина тільки тому, що Борис не добре знав ролю. Гурт в шинку випав загально досить добре. Місцями був трохи вялий, а се тому, що декотрі тихо говорили. Треба більше управи. Гурти на барикаді також випали досить добре, але знова таки де котрі не знали ролї. На барикадах добре говорили: Робітник, Борис і Дід, як також, "мягкотілий" доктор. Делеґат зрізав. Не простимо, щоби не вивчити кілька рядочків промови на память. Добре і зворушаючо випала сцена, підчас появи на барикаді матери Бориса.

Четверта сцена також була відіграна добре, за виїмком тонацій в декотрих аматорів. Ніколи не треба зміняти свого природного голосу, бо як би тоді не старав ся аматор добре говорити, то все чуеть ся фальш. Не добре коли аматор не дописує, а еще гірше, коли він пересаджує. Мосій був добрий.

Пята дія випала чи не найкраще. Самий вже зміст сеї дії давав ся відчути на галї і не одну сльозу витиснув у присутних.

Взявши на увагу трудність постанови такої великої драми, з такими численними гуртами, треба признати належне як режісерови так і аматорам. Єсли і були які небудь дефекти, то треба взяти на увагу, що і величина сцени не конче відповідала до постанови такої великої продукції. Треба було ліпше вивчити співи. Еще одна велика хиба наших аматорів, се дивитись на суфлера. Треба раз вже запамятати, що суфлера треба слухати ухом, а не дивитись на него очима. Коли вже зайшла мова про суфлера, то треба зазначити, що і суфлер "відограв" свою ролю також "добре". Були місця, що люди в самих задних кріслах дізнавались про ті слова що мав говорити аматор, впрост від суфлера.

На закінчене, еще скажу пару слів до тих, що не були на сему представленю в суботу 5. марта.

Співацько Драматичний Кружок Укр. Роб. Дому відіграє сю дарму еще раз в четвер 10. марта. Обовязком кождого робітника прийти на се представлене. Такої лекції йому не дасть найкращий лектор. Се є дійсно житевий образ революції з його світлими і темними сторонами. Таку штуку треба бачити не один раз, а кілька разів. Той хто бачив сю драму, не скоро її забуває. Вінніпеґські робітники повинні еще раз заповнити в четвер галю Укр. Роб. Дому, як се вони зробили в минувшу суботу.

С.

РІЖНІ ВІСТИ.

Поляки роздають білоруські землі польським жовнірам.

ВАРШАВА, 15. січня (почтою). Зі соймових кругів доносять, що польське правительство внесло в соймі два земельні законопроекти, які дотичать Білоруси, занятої польськими військами:

1) Законопроект про перехід землі на власність держави в обезлюднених повітах Білоруси.

2) Законопроект про наділене сею землею польських жовнірів.

В тій цїли мають бути сконфісковані землї в 14 повітах: Гродно, Ліда, Пружани, Слонім, Бересте, Волковиск, Барановичі, Вільно і инші.

Польський жовнір має дістати 45 гектарів землї, живий і мертвий інвентар та 80 куб. метрів будівельного матеріялу.

На власність польської держави мають перейти не лише давні російські державні і церковні землї, але і землї приватних людий, які підчас війни збігли з Білоруси і доси не мали ще спромоги повернути домів.

Соціялїстичний рух в Японії.

МОСКВА. — Японська часопись "Нічі-Нічі", яка виходить в Токіо, доносить, що на тайній конференції зістала основана "Комуністична Партія Японії".

ТОКІО. — "Джапен Кронікел" доносить, що організація японської соціялїстичної молодїжи рішила вести серед жовнірів як найсильнійшу соціялїстичну пропаганду, скоро лише її члени будуть покликані під оружє.

"Джапен Адвертайзер"" пише: в звіті головного секретара департаменту праці говорить ся про великий зріст соціялїстичної літератури в Японії. Коли в 1919 р. число соціялїстичних часописий в Японії виносило 194, то в 1920 р. се число зросло до 300.

Замітне є також те, що коли донедавна японська соціялїстична література складала ся переважно з переводів з чужих мов, то тепер є цілий ряд японських соціялїстичних письменників.

Ґазета протестує проти переслїдуваня робітничого руху в Еспанії.

МАДРИД, Еспанія. — Часопись "Ель Лїбераль" виступила з острою критикою проти правительства за переслїдуванє робітничого руху, яке переходить вже всякі границї справедливости.

"Вязниці в Барцельоні, Севілї і Валендії є переповнені людьми, і то правдоподібно невинними, але які не змогли в хвилї увязненя виказати ідентичности своєї особи", — пише "Ель Лїбераль".

"Робітникам тих міст неподзволяеть ся відбувати збори, на яких могли би дискутувати про свої професійні інтереси і ідеї. Навіть в Мадриді поліція заборонила віче, яке скликано в цїли запротестованя проти переслїдуваня робітничого руху.

"Се є надуживанє державної влади. Репресії розтягаеть ся не лише на тероризм, але взагалї на цїлий робітничий рух".

Турки жадають основної зміни мирового договору.

ЛОНДОН, 23. лютого. — Голова делеґації турецьких націоналїстів, Бекір Самі Бей, предложив нинї на засїданю головної ради алїянтів домаганє в справі основної зміни мирового договору, підписаного між алїянтами і Туреччиною в Севр.

Трохи менше радикальне домаганє предложив голова делеґації царгородського правительства, Тевфік Паша.

Обі турецькі делеґації явили ся окремо. Провідник делеґації турецьких націоналїстів сейчас на початку засїданя заявив, що лише його правительство може говорити в імени турецького народа. В салї нарад приготовлено для турецьких делеґацій два окремі столи.

Після промови провідників обох турецьких делеґацій, Лойд Джордж заявив, щоби делеґації предложили свої домаганя на письмі і доручили їх на завтрішнім засїданю.

Головні домаганя Турків.

ЛОНДОН, 24. лютого. — Домаганя турецьких делеґацій в справі цїлковитої зміни мирового договору опирають ся на слїдуючих трох принципах:

І. Всї території в яких Турки становлять більшість населеня, мають війти в склад турецької держави, котра має мати нічим необмежені суверенні права.

2. Туреччина годить ся на охорону національних меншостий.

3. Туреччина годить ся на вільний переїзд в Дарданелях для всїх держав, але задержує над ними суверенність.

Делеґати Кемаля Паші домагають ся безпороволочного прогнаня Греків зі Смирни і Тракії та скасованя всякої військової, економічної і фінансової контролї алїянтів над Туреччиною.

Італійські промисловці проти контролї фабрик робітниками.

МЕДІОЛЯН, 24. лютого. — Властителї металевих фабрик відбули вчера нараду, на якій переведено дискусію над законопроектом в справі співуправи робітників в фабриках.

Більшість промисловців заявила ся рішучо проти всякої співконтролї робітників в управі фабрик і ухвалила вислати до парляменту резолюцію, в якій протестують проти внесеного правительством законопроекту.

Промисловці рішили на случай, коли парлямент ухвалив сей закон, радше закрити фабрики ніж приняти такі услівя.

ЯК Я, АНАРХІСТ, ЗРОБИВ СЯ ЛЄНІНЦЕМ.

Кілька слів про теорію і практику революції.

(Лист з Росії до "Р. Н. С".)

(Докінчення.)

Там в Москві я дійшов до переконання, що чесно відносячому ся до революції, пізнаючому катастрофічне положене Совітської Росії і бажаючому добра для своєї кляси працьовників, необхідно вступити в ряди клясової орґанізації і доки революція в небезпеці, добровільно взяти на себе тягар орґанізаційної праці, добровільно підлягати суворій пролетарській клясовій дисципліні, бо тільки зорґанізовані в однородну сталеву масу, споєну свідомістю клясових інтересів, ми виставимо дійсну силу, здібну протиставити ударам світової реакції. Я зрозумів, що протести з права і з ліва проти насиля, проти диктатури — се протести проти революції, обурене проти власти пролетаріяту — і я зробив ся комуністом.

Кождий пережитий мною день, кождий новий випадок, кожда подія більше і більше укріпляли мене в моїй новій вірі. Провіряючи себе щоденно, я бачу ясно, що я прав, що я не зрадив ні на йоту своїм переконанням революціонера-пролетара. Революція — се насиле! Короткочасове, если вороги наші знищені, або позбавлені можливости шкодити революції, довге насиле — если вороги наші живуть і пробують зорґанізуватись для контрнасиля, для захоплення попередних відібраних у них пролетаріятом клясових привілеїв.

Практика російської революції показала всему світови, що переходу від царату до комунізму в один день бути не може. Ідейна форма соціялізму — комунізм — домагаеть ся для виконаня своєї формули: "Від кождого по здібности, кождому по потребі", — і щоби кождий член громадянства зміг з більшою для всіх приємністю приложити свої здібности для праці. Комунізм домагаеть ся у громадянства такої досконалої орґанізації виробу продукції, яка вповні задоволилаб потребу кождого зужиючого продукту. Царат з 3-літною війною, осьмимісячною хижацькою буржуазією при Керенськім, лишили побідоносному пролетаріятови в спадщині розвал, хаос і руїну. Доводилось складати все нове, — червоне, доводилось будувати все наново. Армія не істнувала, промисловість була зруйнована, зелізниці — в катастрофічнім стані. Нам, комуністам-большевикам, довело ся проголосити диктатуру пролетаріяту для ратунку революції, для встановлення порядку, пролетарської дисципліни. Для самооборони від ворогів довелось створити могутну Червону армію, а для потреб війни і задоволеня конечних потреб населеня довелось зорґанізувати Червону Індустрію.

В боротьбі з економічним безладем, довелось взятись за орґанізацію червоної промисловости наново. Наш лад не може бути комуністичним при неналадженій продукції. Праця цілого поколїня піде на титанічну соціялістичну будівлю. Переходовий період — диктатура пролетаріяту — буде продовжатись до того часу, доки все не підійде до одного урівня — робітничої кляси.

Наші діти переступлять через промежутковий період, через диктатуру пролетаріяту до комунізму, бо при примітивнім обробленю землї водами і плугами, на при напів-кустарній нерозвиненій промисловости комунізм немислимий. Століїє пари електрики, буржуазії, соціялізму — говорить Ілїч (Ленін) — і дика війна, ви мучена пошестями, голодом і холодом Росія взялась за величезну працю електрифікації краю, за працю немислиму навіть для Анґлії, або Німеччину з їхньою дивною технікою, взялась за перебудову всеї промисловости на нових засадах і споєна пролетарською дисципліною творить чуда, творить щось надзвичайне.

Ні навала чужих ворогів, ні 4-літна бльокада, ні саботаж буржуазної інтелїґенції, анї дике завиване з права і з ліва не можуть припинити могутного руху Совітської Росії вперед.

Комуністична партія, великі провідники революції тому лише успішні в своїй праці, що вони мають те, чого нема в їхніх ворогів — нестрашиму відвагу, плян творчости, ясне розуміне належних перед собою завдань революції, яке заохочує маси працьовників до невтомимої конструктивної праці, до революційної творчости.

Я говорю про шалену відвагу, про "безумство хоробрих", бо взяти владу в страшний час економічного розвалу і ідейного розброду, — се змогли зробити тільки божевільні.

Анархісти дискридитували себе, маси відхилились від пустоголових бовтунів і їхні орґанізації представляють з себе лише денікінських прихильників. Будуччина належить не людям, обєднучим ся з відломками російського житя, не з шкурниками, ворогами революції, а з тими, хто невтомимо працював, кров, піт і житє віддавав на благо "далеких", хто орґанізував побіду пролетаріяту над буржуазією, хто орґанізував боротьбу з лихим станом житя, хто веде за собою маси до світлої, радісної будуччини, до комунізму, до скасованя власти людини над людиною.

Если находять ся в Америці відірвані від живого жерела дійсности анархісти, яким і я був і обурюють ся та неголують на захоплене большевиками власти, то я кличу до них: ідіть і відбирайте в них ту "власть". Многі з нас втомились від тої "власти", бо власть, се 14—16 година праця, се праця на суботниках (надчасово і безплатно) і недільна праця по орґанізації суспільства на нових соціялістичних засадах, праця в копальнях, на зелїзницях, на фабриках, заводах, в рядах робітників та селян.

Вливайтесь свіжими живучими силами в маси працюючих і если революційна чесність скаже вам, що власть непотрібна, тоді касуйте її. Але сего, я надіюсь, — ви, люди чести і обовязку, ви, пролетарі — не зробите. Праця в Совітській Росії навчить вас практики, соціялістичного будівництва і ви будете анархістами не крапоткінського а ленінського табору.

Москва, 20. грудня 1920 р.

А. Матулїченко.

Збігці Врангля на удержаню Франції.

ЦАРГОРОД. — Щоби не допустити до катастрофи, яка грозила кождої хвилї зі сторони збігців Врангля, французьке правительство взяло на себе знова опіку над збігцями з Криму.

Французьке правительство заявило, що буде дальше живити збігців, доки Росія або якась инша держава не перебере їх до себе.

В останних часах поширила ся між збігцями пошесть холери та тифу; і то не лише в таборах, але й на покладах кораблів. Крім сего сотки збігців занедужали на інфлюенцію.

Між Врангелем і представником Франції, ведеть ся спір. Ґен. Врангель хотів би за всяку ціну удержати військовий характер збігців в надії, що може на весну йому вдасть ся ужити їх в якійсь протибольшевицькій кампанії. Французький представник не привязує до сеї цілої банди найменшого військового значіня і був би радий, коли би лише йому вдало ся в якийсь спосіб їх позбути ся.

Злучені Держави проти загарбаня Японією німецьких островів.

ПАРИЖ, 24. лютого. — Американське правительство вислало ноту до ради "Ліґи Націй" в якій протестує проти уділеня Японії мандату на загарбане всїх давних німецьких островів на Тихім океані.

Американське правительство заявило, що ніколи не згодить ся на се, щоби остров Яп був влучений до територій, обнятих мандатом Японії.

НАДІСЛАНЕ

"ФІЛЬОСОФІЯ" АНАРХІСТА.

Кірклєнд, Онт.

Дня 20. лютого відбуло ся в Кобалт робітниче віче, на яке прибув т. Г. з Торонто. На те віче прибуло також поважне число укр. робітників з Кірклєнд Лейк. Промова т. Г. була дуже цікава. Він пояснив присутним товаришам наше положене в теперішнім суспільстві, як капіталісти визискують робітників і чому робітникам так тяжко бороти ся за своє мізерне істноване. Тов. Г. ясно вказав присутним, що капіталісти будуть так довго сидїти на наших шиях, поки ми робітники не зорґанізуємось в одну сильну орґанізацію і не станемо спільно зі всїми робітниками инших націй до боротьби з визиском аж до повного поваленя капіталістичного ладу. Для сего тов. дав приклад боротьби робітників Росії і України, котрі вже четвертий рік завзято боруть ся за долю робітників цілого світа, боруть ся за владу робітників і селян. Нарешті найшов ся таки один на галї анархіст, який старав ся доказати, що робітники в Росії не борють ся за комунізм, але за диктатуру, за державу і т. д., на що т. Г. відповів йому ясно за що боруть ся робітники Росії і України і своєю відповідю анархістови припер його, як то кажуть, до стіни. На се анархіст не мав вже що відповісти, лише почав казати, що нам не треба нічого будувати, тільки руйнувати, та що нам не потрібно ніякої орґанізації для боротьби, бо маємо ножики і з ними готові до революції. Тов. Г. відповів йому знова таки, що з ножиком він може йти над беріг озера чи річки жаби лупити, а не ставати до боротьби із зорґанізованою і узброєною в тенки та багнети капіталістами білою ґвардією. Але що особливо цікаве, то є се, як той анархіст розуміє большевиків комуністів. Наприклад, він сказав, що большевики, се що иншого, а комуністи знова що иншого, бо большевики, мовляв, державники, а комуністи се инакша партія. А коли т. Г. запитав анархіста, що значить назва большевик, то він сказав, що большевики тому так називають ся, що вони заключили мир з Німцями.

Тоді присутні свідомійші товариші побачили що мають до діла із звичайним анархістичним йолупом і т. Г. заперестав з ним дискусію. Тим більше, що сей анархіст виховуєть ся в пулярмі свого брата з киями в руках. Мені не дуже часто приходило стрічати ся з такими анархістами, але почувши "фільософію" згаданого анархіста на вічу в Кобалт бачу, що вони еще біднійші ніж я про них думав.

Ми робітники повинні опиратись на науці своїх учителів, на науці Маркса і Енґельса і прямувати в своїй боротьбі за визволене тільки орґанізованими і масовими виступами. А анархісти з ножиками нехай йдуть на озера жаби колоти.

Присутний.

ВІДПОВІДЬ КРИТИКОВИ "СТРАШНИХ ЗЛОЧИНІВ".

Д. Гунькевич, автор штуки "Страшні Злочини", просить нас дати йому в нашій газеті місце на поміщене низшої відповіди на критику його штуки. — Ред.

В "Укр. Гол." з 2 марта була поміщена критика драми п. н. "Страшні Злочини", яку виставило в Укр. Роб. Домі Товариство ім. Котляревського. "Критик" Герасименко напав на автора сеї драми, називаючи написану драму "справді страшним злочином".

Вже з гори видно, що "критик" не мав на цїли написати здорову і розсудну критику, яка розбирала-б добрі і злі сторони штуки і показала-б всї її недостачі. Цїль "критика" була, обкидати болотом автора штуки та пімститись на нему за те, що автор є звичайний собі робітник, а не пан. "Критикови" не подобаеть ся, що робітник береть ся за перо, бо мовляв, если робітники беруть ся писати драми, то що ми, пани, будемо тоді робити. В своїй глупій заїлости "критик" навіть забув, що штука називаеть ся "Страшні Злочини", а називае її: "штука д. Гунькевича", і пише:

"З якою цїлию автор вивів на сцену такі страшні злочини, яких є множество межи нашими людьми"? Видно, що "критик" забув, що на оголошенях було виразно сказано: "Прийдіть і подивіть ся до чого доводять пянство, роспуста і темнота". Відповідь ясна. Герасименко (автор "критики") і йому подібні не годять ся з тим, щоби викорінити всї злочини і все лихо з між нашого народу. По його думці, нехай все лихо гуляе собі і на дальше між нашим народом і не треба людям показувати в чім корінь сего лиха, не треба запобігати, щоби сего більше не було. Герасименко зовсїм не бере сего під увагу, його цїлком не обходить те, що кругом него діеть ся. Він не бачить тих причин, які [illegible] до поступу трудового [illegible] бачить також того, які [illegible] від таких вчинків, як пян[illegible] тярство і двоженство. Герасиме[illegible] з ним і тих, що містять його "кри[illegible]ку" не обходить те, що завдяки темноті, пянству, картярству утримуеть ся цїлі штаби поліції, судїв, які знова таки сидять на шиї трудового народа. Критик і йому подібні не хочуть знати того, що арешти та суди переповнені такими справами, які автор сеї штуки вивів на сцену. Коли-б критик се знав, то не питав-би кого автор мав на думці представити в своїй штуці: "Чи представив збанкротованих американських та канадійських політиків, атабасників?" — Чому тільки атабасників? — запитаю я "критика" від себе. Не тільки атабасників, але і петлюрівців, свистунівців, ферлеївців, греко-елеваторських орґанізаторів включаючи і самого критика. Автор вивів на сцену те, що уважав конечним і необхідним. Він показав, які наслідки приносить людська темнота і роспуста. І не один, побачивши се на сцені, застановив ся і подумав над своїм житєм, над своєю будуччиною.

Дивуеть ся "критик", що товариство Котляревського рішило ся на виставу такої штуки. Кожде драматичне товариство для того і зорґанізоване, щоби показувати людям, що є гарного, а що є злого в їх житю; чого люди мають остерігати ся, а що мають приймати. Обовязком драматичних товариств показувати людям, що вони мають робити, щоби вийти на правдивий шлях. Т-ву ім. Котляревського належить ся подяка за виставлене сеї штуки, з котрої люди много де чого скористали. Даремно турбуеть ся "критик" тим, що думали аматори, коли виступали в таких ролях. Аматори в своїх ролях показували якраз ті типи страшних злочинів, між якими бродить і сам "критик" і яких він "не бачить", або краще не хоче бачити. В своїй пристрасній заїлости "критик" каже, що автор штуки мав начитатись Шерльока Голмса, коли дае своїм творам такі назви, як "Страшні Злочини" і "Смерть або Воля". Коли-б критик не був засліплений злобою до автора, то не приписав-би Гунькевичови штуки "Смерть або Воля", бо Гунькевич такої штуки ніколи не писав.

"Чи в дійсности наш нарід є таким, яким автор його представив? Ні! наш нарід не є таким, лише виродки того народу є такими", — каже критик. А чи застановив ся коли "критик" над тими "виродками"? Чи старав ся він навернути їх на ліпшу дорогу, або хоч показати їм хто вони такі? Ні! Йому навіть бридко про них згадувати, бо він "пан". Та коли-б то хоч "пан"! Ні. Се також виродок, тілько з иншого боку, але не менше шкідливий для трудового народу, як і ті, що завдяки своїй темноті чинять страшні злочини. Але тих то еще можна направити, бо і сама поговірка каже, що пяниця проспить ся, але дурак, то ніколи. Про тих виродків, що пошились з Івана на пана, можна написати еще страшнійші злочини.

Д. Гунькевич.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Р. Т. Петраш, Ріджент	$5.00
Товариші з Інтернейш. Фолс	5.00
М. Козловський, Екшов	5.00
М. Лютий, Вінніпеґ	3.00
В. Мартин, Вінніпеґ	3.00
С. Данилюк, Іст Килдонан	2.50
А. Понагабко, Вінніпеґ	2.00
П. Сеньков, Тімінс	2.00
А. Кавуля, Нордеґ	2.00
М. В. Андрусяк, Мілвокі	1.00
П. Катеринчук, Саскатун	1.00
О. Кунька, Транскона	1.00
Ф. Сисак, Вінніпеґ	1.00
І. Савчук, Тімінс	1.00
К. Шелеґей, Вінніпеґ	1.00
П. Кіпран, Вінніпеґ	1.00
І. Бунобяк, Тімінс	.25

Кардіф, Алта.

Дорогі Товариші!

Висилаю Вам почтовий переказ на суму $100.00 як пресовий фонд на "Укр. Роб. Вісти". Добровільними жертвами зібрано $61.00, тов. С. Нумайко і О. Чабан жертвували з розпродажі переписних карток на забаві $8.10, піврічна передплата $2.00 а Т-во Самообразованя ім. І. Франка виасиґнувало з каси $28.90, щоби було рівно сто долярів. Жертвували слїдуючі товариші:

По $2.00:

Д. Ватаманюк, Ю. Ватаманюк, М. Онуфрійчук, С. М. Гриців; по $1.00: М. Халамандро, С. Козюк, С. Чабан, Н. Орижук, В. Лавлюк, М. Мокрій, С. Дзерик, Г. Дзерик, В. Дзерик, С. Шкурган, В. Тарновський, Вл. Патек, Г. Івасюк, П. Борук, Й. Сенюк, Н. Никифорук, В. Н. Никифорук, В. Кица, Я. Слободян, А. Цицак, Гр. Валюк, А. Гарасимюк, В. І. Никифоряк, М. Орижук, В. Белеґай, Ф. Паранчич, Й. Літінський, Н. Шкурган, С. П. Гриців, І. Лисінський, С. Садловський, Н. Божак, С. Пелех, Й. Юрах, І. Чепелюк, Т. Паранчич, Й. Зелений, П. Бетчук, П. Філл, В. Козьма, Г. Стефюк, Г. Пантелюк, Т. Ватаманюк, С. Українець, С. Нумайко, О. Чабан, і С. Семенюк; по 50ц.: А. Зварич, Г. Остапик, Ксеня Г. Пантелюк, Наталія Г. Валюк, Євка С. Пелех, Павліна С. Козюк, Текля С. Чабан, Анна М. Мокрій, Марія С. Дзерик, Анна С. Шкурган, Марія Й. Семенюк, Калина І. Селянич; Сем Нумайко 6.00, О. Чабан 2.00, Піврічна передплата 2.00, Товариство Самообразованя ім. І. Франка 28.90.

Разом $100.00

М. Онуфрійчук, секр.

Саск.

[illegible] принята Заг. [illegible] Дому, т. є. щоби [illegible] дло найменше $50.00 [illegible] д "Укр. Роб. Вістий", [illegible] ките. Робітники Саскатуну [illegible] д, що зробимо велике діло, наш[illegible] відізвемось на повисший зазив і забезпечимо наш орган "Укр. Роб. Вісти", котрий після нашої помочи буде міг виходити в більшім обемі, а тим самим будемо мати більше клясової просвіти, котрої нам так дуже потрібно. Робітники Саскатуну, котрі гуртують ся в Роб. Зап. Т-ві висилають $50.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" і зобовязують ся помагати нашій часописї на дальше.

З товариським привітом,

Т. Заставний.

Калгари, Алта.

Дорогі Товариші!

Висилаю $20.00 як пресовий фонд на "Укр. Роб. Вісти", котрі вплинули з розігравки годинника, котрий подарував т. П. Корніцький. Отже в імени Т-ва Самообразованя, як також "У. Р. В." складаю сердечну подяку т. Корніцькому, котрий розуміючи значінє робітничої преси, цінить її висше чим свою приватну річ. Се гарний примір до наслїдуваня.

Я. Сякалюк, секр.

Лянук, Алта.

Дорогі Товариші:—

Забавляючись дня 19. лютого в Народнім Домі в Лянук, ми товариші і товаришки, свідомі фармері і робітники не забули і про нашу робітничу часопись "Укр. Робітничі Вісти" і поспішили її з помочию. Збіркою на пресовий фонд занялись товариші Василь Гумен і Николай В. Никифорук, а жертвували слїдуючі товариші:

По $1.00:

Василь Гумен, Дм. Гнїдан, А. Бук, Ст. Гумен, Ів. Саковський, Он. Курилюк, Гр. Гумен, Н. Кузь, Гр. Миронюк, Дм. Тодорук; Н. В. Никіфорук $1.10;

по 50ц.:

П. Делявський, Н. Делявський, П. Дячук, Юр. Делявський, І. Одинський, П. Д. Никіфорук, Ів. Делявський, Ів. Павлюк;

По 25ц.:

Ю. Федорук, М. Кривусик, В. Арійчук, товаришка А. Арійчук, Гр. Винничук, Ст. О. Делявський; Марія Тересьо 10., В. Тересьо і В. Захарук по 10ц. **Разом всего $17.00.**

За Т-во Просвіти в Лянук

Ю. Делявський секр.

Оттава, Онт.

Дорогі Товариші:—

Посилаю Вам $4.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти", котрий зложили слїдуючі товариші: М. Скакун, А. Панасюк, Н. Боцян і П. Кузик.

Жертводавцям щира подяка.

Н. Боцян.

Торолд, Онт.

Просвітне Товариство ім. Т. Шевченка в Торолд, Онт. посилае на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" $10.20.

З огляду на те, що наше товариство еще молоде і не розпоряджае фондами, ми не годні під теперішну хвилю помочи більше, одначе заявляємо, що ми розуміємо значінє робітничої преси для нас в клясовій боротьбі і на будуче постараємо ся прийти нашій часописї з більшою підмогою. Ми розуміємо, що хотяй і маленька поміч то все таки вона вартнійша чим богато симпатії а помочі ніякої. Ми кличемо всїх українських робітників йти на поміч нашій робітничій часописї, бо вона є найліпшим нашим мечем в боротьбі за наше освободжене. Читаймо, поширюймо і спомагаймо нашу робітничу часопись "Укр. Роб. Вісти".

З товариським привітом,

В. Ґелич.

Ріджайна, Саск.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам $100.00, з сего $60.00, котрі вплинули з представленя "Дівочі Мрії" і з товариської забави, що були устроєні Драм. Товариством при Укр. Роб. Домі в Ріджайні і призначені на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий", а решта $40.00 як передплата на нашу часопись.

З товариським привітом,

П. Николяк.

ПОВІДОМЛЕНЄ!

Повідомляеть ся всіх місцевих членів Укр. Роб. Дому, що в неділю, 13. марта, о год. 2.30 по полудни відбудуть ся

МІСЯЧНІ ЗБОРИ

відділу Укр. Роб. Дому,

на котрих заряд відділу здасть справоздане з своєї діяльности, як також предложить для потвердженя деякі важнійші рішеня. Всї члени повинні взяти участь в зборах.

Заряд.

ТОВАРИШІ РОБІТНИКИ!

Заходом Центральної Робітничої Ради Одної Великої Юнії

— відбудеть ся —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 13. МАРТА

в Укр. Роб. Домі

МАСОВИЙ МІТІНҐ

в цїли обговореня Одної Великої Юнії і зорґанізованя робітників північного Вінніпеґу так, щоби не допустити в нинїшнім часї до обниженя робітничої платнї.

Будуть промовляти найліпші робітничі бесїдники.

Початок віча о год. 8. вечером.

ПОЗІР! НОВИНА!

Просвітно-Драм. Т-во ім. Ів. Котляревського приготовляе до вистави на день 24. с. м. славнозвісну драму з сїльського житя в 3-ох діях а чотирох відслонах написану знаменитим артистом і драматурґом Марком Кропивницьким п. н.

"СТАРІ СУЧКИ І МОЛОДІ ПАРОСТИ"

В згаданій штуці є представлена боротьба родичів з висшими поривами своїх дїтий й боротьба сїльських дуків з біднотою.

ВЖЕ ВИЙШЛА з друку і продаеть ся дуже інтересна брошурка п. н.

СОВІТСЬКА РОСІЯ

— і —

БУРЖУАЗНА ПОЛЬЩА

Цїна 10 центів.

Надаеть ся до масового ширеня. Для робітничих товариств і орґанізаціям значний опуст. Замовленя посилайте до "Укр. Роб. Вістий" або до:

TOWARYSTWO "DZWIN"
Box 32, Sta. B.
HAMILTON, ONT.

РІЧНИКИ

"УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

з 1920 року

продають ся по $6.50 в твердій гарній оправі. Спішіть ся, бо число річників дуже ограничене.

UKR. LABOR NEWS
Pritchard & MecGregor St.
WINNIPEG, MAN.

Товариші Робітники! Не забувайте про "Укр. Роб. Вісти!" Використайте кожду нагоду для оказаня їм помочи!

ПОШУКУЮ Василя Рудейчука, з села Таври, Буковина. Маю для него лист від його родичів з старого краю. Хто би знав про него або він сам хай напише до:

G. Rudeyehuk
Canora, Sask.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі Петра Ґерчука, з села Стецеви, повіт Снятин, Галичина. 1919 р. перебував в Судбурах. Прошу подати про него вісти на адресу:

Dmytro Kuryluk
Box 95
(21) Iroquois Falls, Ont.

ПОШУКУЮ Ґеорґія Пригара, з села Слобідки, повіт Чернівці, Буковина, котрий перебував 1912 року в Вінніпеґу, а тепер має перебувати в Злуч. Державах. Хто би про него знав або він самий хай зголосить ся на понизшу адресу:

Alex Kawulia
Box 462
(22) Nordegg, Alta.

ПОШУКУЮ стриєчного брата Івана Говенчука (син Василя), з села Чорнокунець малих, повіт Гусятин, Галичина. Має перебувати в Канаді. Хто знае про него або він сам хай зголосить ся на адресу:

Iwan Howenezuk
3341 Clem St.
(21) Toledo, Ohio.

ДЕ Є мій брат Стефан Скульський, з села Торговиці Пільної, повіт Городенка. Два місяці тому назад перебував в Гамілтоні, Онт. Маю для него лист з старого краю. Хто би знав його адресу, прошу написати до:

Peter Boyehuk
(21) Howell, Sask.

ПОШУКУЮ свого кума Федіра Івахова, Подільської ґуб., Каменецького повіту, з міста Зеньково. Хто би про него знав або він сам хай зголосить ся на адресу:

Nykola Niedzielsky
Box 566
(21) Timmins, Ont.

ПОШУКУЮ свого сина Івана Стричуна, котрий перебував минувшого місяця в Мавнтейн Парк. Він виїхав з тої майни і не дае про себе вістки. Прошу товаришів, если хто знае де він перебуває тепер, написати менї його адресу.

Paul Striezun
(21) Naughton Glen, Alta.

ПОШУКУЮ своїх братів Стефана Понича і Ялуцу Понича, з села Топорівців, повіт Чернівці, Буковина. Перебували давнійше в Лєтбрідж. Від двох літ не маю про них ніякої вістки. Хто би про них знав або вони самі хай зголосять ся на адресу:

Ilia Trofanenko
Box 78
(21) New Toronto, Ont.

МАЮ НА ПРОДАЖ дім з двома льотами під ч. 1124 Манїтоба ул. в Вінніпеґу. Дім складаеть ся з шістьох кімнат і є огороджений. Є також осібне приміщене на дрова. Продам за $2.000.00. По близші інформації зголошувати ся до Стайнкопфа і Брюса, 667 Мейн ул., Вінніпеґ.

С. Стельмащук.

ПОШУКУЮ свого шваґра Василя Рожку. Походить з села Устя, повіт Снятин. Має перебувати десь в Порт Артур. Маю лист з старого краю. Прошу писати до мене на адресу:

John Slawich
631 Redwood Ave
(20) Winnipeg, Man.

ДО ВІДОМА ФІЛІЯМ, ВІДДІЛАМ І ЧЛЕНСТВУ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ ВЗАГАЛІ, НА СХОДІ І ЗАХОДІ КАНАДИ.

Сповняючи припоручене послїдних загальних зборів Екзекутивний Комітет Українського Робітничого Дому рішив скликати

ОКРУЖНІ ЗЇЗДИ

ДЛЯ ФІЛІЇ, ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНСТВА У.Р.Д. СХІДНОГО ОКРУГА НА ДНІ 31-го МАРТА і 1-го ЦЬВІТНЯ, С. Р. В ТОРОНТО, ОНТ.

А ДЛЯ ФІЛІЇ, ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНСТВА У.Р.Д. ЗАХІДНОГО ОКРУГА НА ДНІ 15 і 16 ЦЬВІТНЯ, С. Р. В ЕДМОНТОНІ, АЛТА.

Екзекутивний Комітет У.Р.Д. предкладае для сих зїздів слїдуючу програму:

1. Отворене зїзду.
2. Вибір президії.
3. Провірене повномочій делеґатів.
4. Справозданя делеґатів і принимане їхніх пропозицій.
5. Вибір комісій.
6. Способи і засоби орґанізаційної і просвітної роботи в окрузї.
7. Постанови для окружної орґанізації.
8. Справа піддержки У.Р.Д. і "Укр. Роб. Вістий".
9. Справоздане комісій і порішене їхніх резолюцій.
10. Вибір окружного комітету.
11. Замкнене зборів.

До сеї програми пропонованої Екз. Ком. У.Р.Д. можуть бути додані ще й инші точки, коли товариші дотичних округів мають ще більше важних справ до обговореня на тих зїздах. Про се належить писати до Екз. Ком. У.Р.Д. На сих зїздах мати муть право представництва філії, відділи і ґрупи членів Укр. Роб. Дому по одному делеґатови від кождих 25-ти (або менше) членів і товариства, котрі є членами У.Р.Д., по одному делеґатови. В обох зїздах візьме також участь делеґат Екзекутивного Комітету У. Р. Д. з Вінніпеґу. **В ЕДМОНТОНІ ЗЇЗД ВІДБУДЕТЬ СЯ В УКР. РОБ. ДОМІ, (10628—96 УЛ.), А В ТОРОНТО В "OCCIDENT HALL", НА РОЗІ УЛ. "BANHURST & QUEEN".**

Екз. Ком. У.Р.Д. закликае товаришів згаданих округів до енерґічної праці для приготованя тих зїздів так, щоб вони відбулись як найуспішнійше і найкористнійше для нашої орґанізації.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

"МОЛОТ"

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — $2.00 на рік, 10 цнт. поодиноке число.

"MOLOT"

414 E. 9th STR. — — — — NEW YORK, N. Y

Читайте! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ" Читайте!

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ

Ся часопись мае своїх кореспондентів в Европі як також в ріжних центрах української еміґрації в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ВИНОСИТЬ:—

На рік	$ 9.00
На 6 місяців	4.50
На 3 місяці	2.50
Поодиноке число	3. ц.
В Европу	10.00

Передплату шліть на адресу:

Ukrainian Daily News

502 EAST 11th STR. — — — — — — — NEW YORK, N. Y.